

HET HELE DAGBOEK VAN JANUARI-MEI 1945 IS ONLINE TE LEZEN

Ooggetuige van de laatste maanden

Onlangs ontving de Historische Kring Bussum van Ernst Oidtmann het dagboek van zijn vader A.W.U. (Lex) Oidtmann over de laatste maanden van de oorlog. Alex was meester in de rechten. Hij was in 1945 29 jaar oud. Hij woonde met zijn moeder (weduwe) en zijn broer in Bussum. Op 13 mei 1940 had hij als matroos het bombardement van Rotterdam overleefd. In 1941 werd hij gearresteerd en zat hij drie maanden in de gevangenis omdat hij zich in een protestbrief verzet had tegen maatregelen van de bezetter. Daarna had hij nog wel werk, maar in 1944 zat hij werkloos thuis.

Hieronder staan enige citaten uit zijn dagboek, die een indruk geven wat hij in Bussum beleefde. Met uitzondering van de foto van Lex komen de afbeeldingen uit het archief van de HKB. Alex Oidtmann overleed in 2009 op 93-jarige leeftijd. Het dagboek is te downloaden door in het zoekvenster van onze database (database.historischekringbussum.nl) 'Oidtmann' in te voeren.

Klaas Oosterom

■ De bevrijders rijden het Gooi binnen.

■ Lex Oidtmann in 1965 (foto gekregen van de familie).

31 December 1944. Het gebrekige vervoer heeft de rantsoenen gebracht op een peil dat nog niet voor een derde gedeelte voldoende is om een mensch in leven te houden: 1000 gram brood in de week, geen boter, geen vleesch en 50-100 gram kaas, geen melk, geen eieren, geen peulvruchten, geen aardappelen en practisch geen groente. In de plaats van dit alles eten de menschen van de Centrale Keuken die drie of vier keer in de week waterachtige soep en een of twee keer waterachtige pap geeft.

"Boter, verkopen we niet mijnheer, mochten we het eens bij uitzondering doen dan 65 gulden het pond maar we hebben liever goud".

Zondag 14 Januari. De vorst heeft weer opnieuw ingezet. De wegen, waarop gisteren nog groote plassen gesmolten sneeuw lagen, zijn nu veranderd in ijsbanen.

22 Januari. Ik hoorde van twee gevallen, waarin iemand die had getracht weg te loopen werd neergeschoten: een knecht op het erf van boer Lam bij Overmeer; het andere slachtoffer was een meisje in 's-Graveland die in een lange broek aan het schaatsen was.

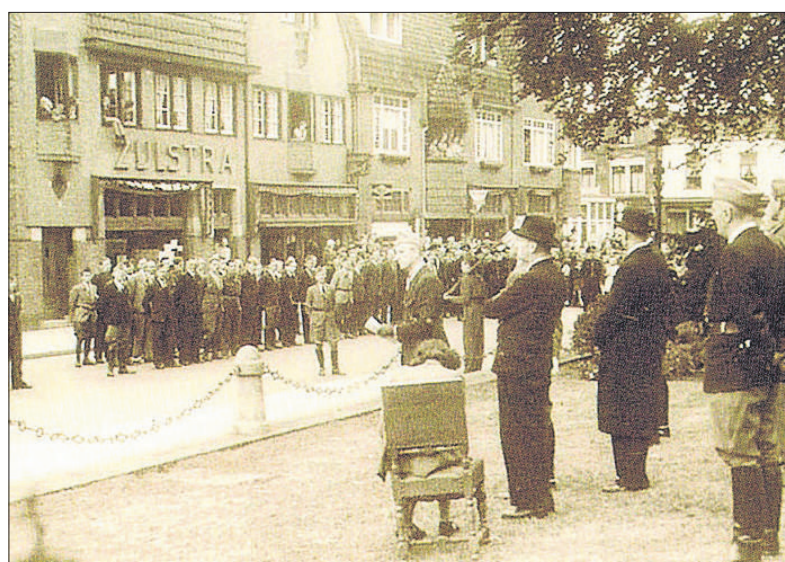
Maandag 29 Januari. Reis naar Purmerend. Gewapend met een Zurückstellungsschein op pad.

Er staat een ijzige wind maar ik ben er prima op gekleed. Binnen de anderhalf uur: Amsterdam Winter, Armoede! Honger staat

één van de twee Moffen schoot haar een kogel door het hoofd

op bijna alle gezichten. Sommige menschen lijken wel uitgeteerd. Er zijn er die kaarsbleke, holle gezichten en opgezwollen roode lippen hebben.

20 Maart. Vanochtend is Mevrouw H. het slachtoffer gewor-

■ Bevrijdingsplechtigheid na 5 mei 1945 voor het Raadhuis van Bussum.

den van de Mofsche barbaren mentaliteit. Zij was juist met 2 kindertjes en haar fiets bij zich op haar terugweg van de kerk naar haar huis toen zij op de Koningslaan langs een paar moffen moest die op duiven aan het schieten waren. Daar een paar duiven gevaarlijk dicht bij haar in de buurt waren, joeg zij ze op, waarop een van de twee Moffen haar een kogel door het hoofd schoot. Gelukkig is zij nog in leven al moesten haar reeds 3 bloedtransfusies worden toegediend.

21 Maart. Wij lagen nog in bed, toen we plotseling het gehuil van duikende vliegtuigen hoorden, doffe dreunen in de verte en de

■ 2 mei 1945: Bommenwerpers droppen voedsel.

explosies van het afweergeschut. Het is een aanval geweest op het hotel 'Het Bosch van Bredius'. Men zegt dat er nog maar één muur van overeind staat. Er zaten hoge Deutsche pieten in; d.w.z. tot Maandagavond. De aanval is dus te laat gekomen. Aan de overkant ligt het huis van de familie Bouvy eveneens totaal in puin. Mijnheer Bouvy en 2 kinderen + een evacuee direct dood; Moeder en jongste kind gered.

Maandag 30 April. Er wordt vandaag bericht dat Hitler stervende is in Berlijn. De bijzonderheden zijn verward. God geve hem een spoedige dood, al verdient hij het vast niet.

Woensdag 2 Mei. Een dag van uitgelaten vreugde. De eerste zware bommenwerpers met voedsel zijn verschenen. Heel laag vliegen ze over en het enthousiasme van de menschen kent geen grenzen. Op de balcon, op de daken zitten menschen, juichend voor iedere bommenwerper.

Vrijdag 4 Mei. Eindelijk is de verlossing gekomen. Wij zijn vrij!

Zaterdag 5 Mei. Om 8 uur 's ochtends gaat officieel de capitulatie in. Het is prachtig weer. Het Rood, Wit en Blauw wapert weer frank en vrij. Blijheid en vreugde straalt van alle gezichten.